

Sveti red

MOLITVENO-MEDITATIVNI POČETAK

Izmolit ćemo Oče naš... za sve svećenike koji Božjim pozivom svjedoče Božju svetost, da svojim životom izgrađuju zajedništvo ljudi s Bogom i međusobno te da im nesebično služe...

MOTIVACIJA

Molili smo sada za sve svećenike, možete li mi iskreno odgovoriti da li molite za svećenike, duhovna zvanja, za svoga biskupa?

Jako je važno da molimo za njih, netko je rekao: kako molimo za svoje svećenike, takvi će i biti?

Što kažete na ovu izjavu, slažeteli se ili ne?

Kako vi gledate na svećenika?

Kako naše društvo gleda na svećenika?

Jesi li povezan/na s nekim svećenikom? Misliš li da ti to koristi?

Koja je služba svećenika, koje je njegovo poslanje?

Poslušajte iskustvo jednog svećenika:

«U malom iskustvu svoga života našao sam potvrdu onog Marijinom časa kod navještenja velikog DA!

«Da» svećeništvu javilo se u mom srcu jednostavno i spontano: kao što se cvijet rađa u proljeće! Vjera, koju sam kod kuće udisao, učinila je da odmah zavolim svećeništvo i da ga osjetim kao neku pustolovinu stvorenu za mene, kao šut koji je napravljen upravo za moj korak: i kazao sam svoj «da».

U početku sam mislio da se u prvom «da» već sve nalazi. Ali, malo pomalo, Gospodin me uzeo za ruku i dao da čujem mnogo drugih poziva: to su bili pozivi što su proizlazili iz prvog «da» i činili ga još lješim, još istinitijim, još potpunijim. Prvi je «da» bilo lijep, ostali... bili su još ljepši! Poslušao sam biskupa koji me je slao u najrazličitija polja rada i odazvao sam se «pozivu» da postanem biskup!

U listopadu 1993.g. odjednom sam se razbolio i završio u bolnici: bila je potrebna teška operacija

srca. Činilo mi se da sam upao u strašnu oluju. Bojao sam se, plakao, tražio sam Božju ruku i Božje lice...

A onda sam video da je čas da kažem još jedno «da»: «da» muci. Bacio sam se Gospodinu u zagrljaj i vido da bol sadrći veliku radost: kao obrezivanje, ono biljku ne muči, nego čini da joj se sav život obnovi.

Majka Terezija iz Kalkute više puta mi je rekla: «Bog te ljubi! To je stijena, života!»

Naslonio sam se na tu stijenu, a mir srca se učvrstio kao stijena». (Angelo Camasti, biskup)

DISKUSIJA

Kako vam se dojmilo životno iskustvo ovoga svećenika?

Kakav je njegovo odnos prema teškoj životnoj situaciji?

Iznijet ću vam još jedan poticajni životni primjer:

Jedan svećenik, jedne večeri, kao što je i običavao, kad je zatvorio crkvu ostao je dugo u molitvi, a kad je odlazio duboko se poklonio Isusu u svetohraništu. U tom času začuje neki žamor i okreće se. Iza jednog stupa pojavila se neka žena. Rekla je: «Oprostite. Ja nisam vjernik, ali sam htjela vidjeti svojim očima vjerujete li vi svećenici doista u ono što govorite o Isusovoj nazočnosti u Euharistiji. Vidjela sam kako ste se poklonili. Pomozite i meni da steknem takvu vjeru!»

Primjer života koji iznenadjuje!

Ne riječima, nego svojim načinom možemo nekoga uvjeriti, kao što je slučaj u ovoj životnoj priči.

Upravo je to poslanje svećenika drugima približiti Boga.

«Svećenik je, dakle osoba koja je posvećena ne da brani instituciju Crkve, ne da spašava bilo koju političku strukturu, da štiti svoj položaj, pa ni da svjedoči svoju svetost i velikodušnost, nego svetost i uzvišenost Najuzvišenijega.

Iz tog osnovnog svjedočanstva proizlazi onda da svećenik slijedi Božji put u svome životu i radu. On slijedi Isusa Krista, Bogočovjeka.

To je za svećenika opet ljudski put, put čovjeka grešnika koji i u svojoj nesavršenosti iskusuje neizmjernu Božju ljubav, a ne neki umišljeni put bezgrešnosti.

Svećenik treba da i ispovijeda i svoju grešnost, ograničenost i manjkavost, te grešnost svoje subraće i tako još više upućuje na jedino spasenje koje dolazi od Boga (...).

Svećenikov je rad, rad oko zajedništva ljudi s Bogom. On je pozvan svjedočiti svojim vjernicima da Bog očekuje da ga ljudi «puste» u intimni prostor svoga života, onamo gdje smo mi ljudi skloni postaviti sebe same ili svoje idole. I u onim trenucima kada se čovjek odmetnuo od Boga, kada je pošao putem zla, Bog i tada nudi svoje zajedništvo, Bog još više izljeva svoju milost, još mu je veća ljubav da stupi u ljudsku blizinu (...).

Temeljni motiv za ovaj poziv treba biti žrtva iz vjere, služenje bez koristi za sebe, jer svi drugi motivi ne mogu dostatno odgovoriti na pitanje zašto se postaje i ostaje svećenikom(...).

Nužno je da uvijek iznova ispituje sam sebe za motiv svoga odgovora na Božji poziv, da «sakramentalizira» svoj život i rad. To znači da je svećenik svojim životom: od vanjskog izgleda,

odijevanja i jela, od urednosti dokumenata koje izdaje, od gostoljubiva ureda, namještaja i kuće gdje živi i radi, od crkve i njezina okoliša, od vlastitih riječi i gesta, bude svjestan da je sve sakrament, da svojim vanjskim pojavkom svjedoči nevidljivu zbilju, da Nebo u njemu želi biti prisutno, da preko njega djeluje nevidljiva Božja milost, da i onda kad je grešan jest pozvan da svojim krhkim zemaljskim bićem posvjedoči neizmjernost Boga koji se utejelovio za ljudsku sreću(...)

Svećenik će uvijek samim svojim postojanjem, i onim grešnim, biti izazov i pitanje suvremenicima da barem nakratko zastanu pred najvišom tajnom, tajnom života; pred zapitanošću koju čovjek svih vremena postavlja u dnu sebe: Nije li Bog posljednji razlog moga postojanja, posljednje utočište i cilj svih mojih nastojanja?» (fra Ivan Šarčević)

OBRADA, IZLAGANJE

Sveti red je sakrament po kojem se u Crkvi do kraja vremena nastavlja poslanje što ga je Krist povjerio apostolima.

Krist je otkupio crkvu i svi ljudi imaju «pristup» k Bogu, ne treba nam više posrednik između Boga i

čovjeka (kao u drugim religijama: vračevi, gurui, svećenici kao posebni odabrani i posvećeni ljudi koji jedini mogu stupiti u kontakt s Bogom preko određenih obrazaca i molitava.)

Razlikujemo:

1. SVEĆENIŠTVO VJERNIH – to su svi vjernici koji, svatko prema svojem pozivu sudjeluju u Kristovom svećeničkom poslanju (to znači navještanje Boga svojim životom i radom)
2. MINISTERIJALNO SVEĆENIŠTVO – sredstvo kojim Krist nastavlja voditi i izgrađivati svoju Crkvu. prenosi se posebnim sakramentom – sakramentom reda. Po službi reda svećenik djeluje u ime Krist. To što djeluje u njegovo ime ne znači da je zaštićen od ljudskih slabosti, ali znači da kada djeli sakramente, onda djeluje u imu Krista i njegovi grijesi ne sprečavaju učinak milosti.

TRI STUPNJA SV. REDA:

1. Biskupi – punina sakramenta. Imaju službu posvećivanja, poučavanja i vladanja. Imaju brigu za pojedinu mjesnu Crkvu.

2. Prezbiteri – suradnici biskupskog reda. Njih nazivamo svećenicima ili župnicima – obično

3. Đakoni – primaju red, ali za služenje. Oni su poslužitelji u Crkvi, ne mogu voditi službu posvećivanja, a ona se odnosi na Euharistiju i ne mogu ispovijedati.

TKO SE MOŽE ZAREDITI?

- samo kršteni muškarac čije su sposobnosti za vršenje službe priklasno utvrđene. Crkvenoj vlasti pripada odgovornost i pravo nekoga pozvati da primi redove.

Podjeljuje biskup i to polaganjem ruku i posvetnom molitvom

Djelitelji sakramenta reda u sva tri stupnja jesu biskupi.

UČINCI SAKRAMENTA REDA

- utiskuje neizbrisiv duhovni biljeg i ne može biti ponovljen niti može biti privremeno podijeljen
- milost Duha Svetoga potrebne za službu

Iako svećenika danas ima sve manje, jer teško se je odlučiti na takvu žrtvu i takav zahtjevan način života, njihova je služba važna i nezamjenjiva u Crkvi. Po njima je Bog na poseban način – preko sakramenata prisutan među ljudima ali upravo tom svojom žrtvom i odricanjem od svjetovnog načina života svjedoče snagu vjere.

AKTUALIZACIJA (RAD NA BIBLIJSKOM TEKSTU)

Poslanje nije nešto o čemu mi sami odlučujemo: Bog je onaj koji odlučuje koji je moj zadatak, ne mogu ga sama izabrati. On mi daje da ga upoznam putem znakova, ali ne mogu tražiti znakove koje hoću.

Uglavnom, sve je to pitanje ljubavi, pitanje čistih očiju i slobodna srca.

Pogledajmo Mariju u jednom veoma važnom i isto toliko divnom trenutku njenog života kao djevojke, kad je osjetila Božji pogled na sebi, pogled «prepun ljubavi», koji ju je pozvao da uđe u plan spasenja čovjeka, tako da postane Majkom

Spasiteljevom. Marija je odgovorila «da» Ljubav...i tim malim «da» učinila velike stvari.

Biblijski tekst: Lk 1,26-38 (pročitati na glas, a onda u tišini; uz glazbu)

MARIJIN ODGOVOR

Tada Marija reče:

“Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj”.

I andeo ode od nje

Razmisli o Mariji:

- o njezinu ponašanju prema Božjoj ponudi
- kako je velika bila njena spremnost da posluša Riječ
- koliko je njezin odgovor bio spremjan i pun vjere

nesi običnim riječima što ti se najviše dojmilo u njezinom ponašanju?

Bog zove i nas. Marija nam je uzor pravog Isusova učenika, govori nam da Bog ima plan ljubavi za svakoga od nas, poziva nas da potražimo taj plan i da neprestano osluškujemo što on želi.

ZADATAK

Kod kuće pročitati Lk 1,46-55: Veliča duša moja Gospodina i odgovoriti na pitanje:

- Odakle izvire moja radost?
- Znam li nadilaziti vanjski izgled stvari i vidjeti kako Gospodin i danas vodi plan spasenja?

MOLITVENI ZAVRŠETAK:

Mario, ti si nam sestra, prijateljica, Majka, ti si uzor učenika koji sluša, prihvata, čuva u srcu Riječ i nastoji živjeti kako se Gospodinu sviđa. Ti nas učiš kako ćemo spremno odgovoriti na poziv Gospodnji s pouzdanjem, jednostavno i hrabro, stoga neka je Slava Ocu...